

Життя у двох кишенях

Григорій Хорошко

(Всім тимчасово переміщеним особам присвячується)

Все їх життя тепер лиш в двох кишенях.
І вся їх доля у маленьких жменях.
Невже це правда чи лише слова?
Нажаль... це дійсність, бо іде війна.

Вона катує всіх людей.
Від сивих старців до малих дітей.
Руйнує долі та несе страждання.
Та всіх невинних все жене в блукання.

Ці люди все лишили за спиною.
Тепер усе в них забрано війною.
Тепер зв'язок з минулим — мрії.
Лиш спогади ті золотії.

Лише у вітру подувах та у води дзюрчанні.
Вони там знов... у рідних країв гаммі.
Лише у добрім слові й променях вузьких.
Вони знов бачать очі рідних та близьких.

Вони герої мужності та переможці духу.
Вони пройшли пільму та всю розруху.
Вони пройшли крізь біль та втрати.
І їх серця утримати не зможуть грати.

Вони в вогні залишили все що є рідним.
Та відпустили труд свій плідний.
Однак тепер вони на нову стежку встали.
І вірю я: вони знайшли те, що шукали.

Ці люди волі, честі та випробувань.
Пройшовши зло і весь вогонь страждань.
Обов'язково дім новий знайдуть.
Обов'язково з нового листа усе почнуть.